

1. LEKCE:

● **PODSTATNÁ JMÉNA** ● **ČLENY** ● **POUŽITÍ ČLENŮ** ● **SLOVESO „TO BE“ (být)** ● **UKAZOVACÍ ZÁJMENA (1. část)**

● *Weather (počasí)* ● *Where are you from? (Odkud jste?)* ● *At home/work/the language school (doma/v práci/ve škole)* ● *Místní předložky (above/under, on, in front of/behind, next to)* ● *Jak dosáhnout pokroku ve studiu, struktura tohoto kurzu*

Vítejte v kurzu angličtiny!

Už vás nebaví neustále vysvětlovat, že se anglicky učíte sice dlouho (ZŠ, SŠ, VŠ, jazyková škola), ale stále máte potíže se domluvit? Pokud to chcete změnit a patříte právě k těm „věčným“ či „falešným začátečníkům“, kteří se neustále (většinou spoustu let) loptí s angličtinou, vítejte na palubě!

Co vás v tomto kurzu čeká?

Co potřebujete k tomu, abyste v angličtině pokročili a dokázali se domluvit? Co byste říkali tomu, kdybyste měli na jednom místě k dispozici „učební základnu“, která by vám poskytla vše potřebné, abyste výše zmíněného cíle dosáhli? Co kdybyste měli přesně daný systém, který vás dovede krok po kroku ke zvládnutí angličtiny?

Tento kurz obsahuje 31 lekcí (včetně této, kterou právě čtete). Když budete poctivě studovat jednu lekci za druhou, zjistíte na konci 31. lekce, že angličtina pro vás není tak velkým strašákem, a že se dokážete slušně domluvit.

- **Slovíčka** se můžete učit pomocí **KARTIČEK** a **ZVUKOVÉHO SLOVNÍKU** (všechna slovíčka z kurzu jsou namluvena rodilým mluvčím, vše si můžete poslechnout, kolikrát chcete).
- **Výklad gramatiky** je v kurzu podán zcela jinak, než jak znáte ze školy („polopatický“ výklad, stručné a výstižné informace, žádné papouškování nepochopeného učiva, takže vše můžete skutečně pochopit a „zažít“).
- **Procvičení látky** pomocí překladů textů a cvičení (hned po výkladu gramatiky, nových slovních spojeních, atd., následují speciálně sestavená cvičení).
- **Vysvětlení slovních spojení**, konverzačních „vychytávek“, použití předložek, atd., které si hned procvičíte.
- **Poslech vět z lekce** (na konci každé lekce je zařazeno **VIDEO**, v němž si zopakujete většinu probraných, vzorových vět z lekce; učíte se tak mj. poslechu přirozené řeči).

E-mailové konzultace jsou poskytovány neomezeně (budete-li chtít cokoliv vysvětlit, atd.)

Instrukce ke studiu:

I/ VOCABULARY (Slovníček): Přečtěte si všechna slovíčka a ujasněte si, která umíte. Ta slovíčka, která neznáte, je třeba se naučit (využijte „KARTIČKY“ a „ZVUKOVÝ SLOVNÍK“, viz níže).

II/ GRAMMAR (Gramatika): Postupně si prostudujte všechny texty. Poté, co proberete určitý gramatický jev, většinou hned následuje interaktivní cvičení.

III/ CONVERSATION (Konverzace): Zde se naučíte běžné hovorové výrazy, různá slovní spojení, procvičíte si některá slovíčka, a poté vyplňujete cvičení. Na konci této části je vždy umístěno **video: „VZOROVÉ ANGLICKÉ VĚTY“**, obsahující většinu vět z celé lekce. Poslechem si znovu připomenete učivo a budete zároveň trénovat poslech.

IV/ TEXTS (Texty): V této části se naučíte překládat texty. (Správnost překladu si ověříte v Klíči na konci lekce.)

V/ HOMEWORK (Domácí úkol): Jako BONUS můžete vypracovat „domácí úkol“ (dle zadání) a poslat nám jej na e-mail info@anglictinajasne.cz (jako přílohu ve Wordu). Do 7 pracovních dní obdržíte úkol opravený, opoznámkovaný, vyhodnocený. Zjistíte, jak jste na tom skutečně s vaší angličtinou a budete tak moci v každé lekci sledovat svůj pokrok. 😊

Jak se učit slovíčka:

Pro učení slovíček můžete využít **ZVUKOVÝ SLOVNÍK** (umístěn přímo ve slovníčku) a **KARTIČKY** (jsou zařazeny na konci slovníčku). **POZOR:** Slova, která vám připadají „zbytečná“ a učit se je nechcete, tak je zkrátka vynecháte. V některých lekcích je slovníček velmi nabitý.

ZVUKOVÝ SLOVNÍK - POSTUP:

- 1/ Poslechněte si video, ideální je, když si budete všechna slovíčka opakovat společně s nahrávkou. Dávejte pozor na správnou výslovnost.
- 2/ Až si během určité doby neznámá slovíčka lépe osvojíte (k čemuž vám dopomůže prostudování celé lekce, neboť všechna slovíčka jsou zde obsažena), pusťte si zvukový slovník ještě jednou. Tentokrát zkuste zavřít oči a jen poslouchat - měli byste si vybavit, co které slovo znamená. Mimochodem, je to i dobrý způsob, jak si ověřit, zda všechna slovíčka umíte.
- 3/ Po prostudování lekce (či kdykoli později) by pro vás mohlo být přínosné zopakovat si bod č. 2.

SLOVÍČKA NA KARTIČKÁCH - POSTUP:

- 1/ Zjistěte, která slovíčka umíte. (Český překlad si můžete ověřit ve Slovníčku či Zvukovém slovníku.)
- 2/ Pracujte dál jen s těmi slovy, jejichž význam přesně neznáte. Vytiskněte si je a vystříhnete, na druhou stranu napište český význam.
- 3/ Tyto kartičky si můžete zařadit do kartotéky (stačí nějaká vhodně upravená krabička) a průběžně si slovíčka opakovat. Abyste slova dostali do dlouhodobé paměti, je nutné zvolit určitou frekvenci opakování, nejlépe takto:
 - naučit se určitý počet slov (např. 15) a zopakovat si je ještě o několik hodin později (v ten den)
 - zopakovat druhý den
 - zopakovat po týdnu
 - zopakovat po měsíci, poté příp. i po delší době (doporučuje se po 3 měsících)

Je prokázáno, že když člověk dělá něco aktivně, zapamatuje si 60-70%.

I/ VOCABULARY:

V každém slovníku je značen rozdíl mezi britskou (UK) a americkou angličtinou (US).

new [nju:]

young [jʌŋ]

old [əʊld]

tall [tɔ:l]

big [bɪg]

small [smɔ:l]

slim [slɪm]

nice [naɪs]

open [ˈəʊpən]

closed [kləʊzd]

satisfied [ˈsætɪsfɑɪd]

happy [ˈhæpi]

brave [breɪv]

intelligent [ɪnˈtelɪdʒənt]

good [gʊd]

bad [bæd]

very [ˈveri]

WEATHER [ˈweðə]

today [təˈdeɪ]

outside [ˈaʊtˈsaɪd]

windy [ˈwɪndɪ]

cloudy [ˈklaʊdɪ]

snowy [ˈsnəʊɪ]

frosty [ˈfrɒstɪ]

cold [kəʊld]

warm [wɔ:m]

hot [hɒt]

sunny [ˈsʌnɪ]

garden [ˈgɑ:dən]

water [ˈwɔ:tə]

apple [ˈæpəl]

orange [ˈɒrɪndʒ]

egg [eg]

dog [dɒ:g]

football [ˈfʊtˌbɔ:l]

car [kɑ:r]

chair [tʃeə]

table [ˈteɪbəl]

nový

mladý

starý

vysoký

velký, rozložitý

malý

štíhlý

pěkný, hezký

otevřený

zavřený

spokojený (s čím)

šťastný

statečný

inteligentní, bystrý

dobrý, hodný

zlý, špatný, zkažený

velmi

počasí

dnes, dneska

venku

větrný

oblačný, zatažený (obloha)

zasněžený, sněhový

mrazivý

studený

teplý

horký

slunečný

zahrada

voda

jablko

pomeranč

vejce

pes

fotbal, fotbalový míč

auto

židle

stůl

bed [bed]	postel
sofa ['səʊfə]	pohovka
lamp [læmp]	lampa
bathtub [bɑ:θtʌb]	vana
door [dɔ:r]	dveře
picture ['pɪktʃə]	obrázek, obraz
book [bʊk]	kniha
pen [pen]	propiska, plnicí pero (obyčejná) tužka
pencil [pensəl]	
hat [hæt]	klobouk
umbrella [ʌm'brelə]	deštník
an umbrella [ən ʌm'brelə]	nějaký deštník
an open umbrella [ən əʊpən ʌm'brelə]	nějaký otevřený deštník
a door [ə dɔ:r]	nějaké dveře
a big door [ə bɪg dɔ:r]	nějaké velké dveře
the umbrella [ðɪ: ʌm'brelə]	ten deštník
the open umbrella [ðɪ: əʊpən ʌm'brelə]	ten otevřený deštník
the door [ðə dɔ:r]	ty dveře
the big door [ðə bɪg dɔ:r]	ty velké dveře

 ZVUKOVÝ SLOVNÍK 1. části slovíček ZDE

I am [aɪ əm]	já jsem
you are [ju a:r]	ty jsi, vy jste
he is [hi: iz]	on je
she is [ʃi: iz]	ona je
it is [ɪt iz]	ono je, to je
we are [wi: a:r]	my jsme
they are [ðeɪ a:r]	oni jsou
WHERE [weə]	KDE
the Czech Republic [ðə tʃek rɪ'pʌblɪk]	Česká republika
Prague [pra:g]	Praha
Pilsen [pɪlzn]	Plzeň
France [fra:ns] UK, [fræns] US	Francie
Paris [pærɪs]	Paříž
at home [æt həʊm]	doma
at work [æt wɜ:k]	v práci
at the language school	v jazykové škole
language ['læŋgwɪdʒ]	jazyk, jazykový
school [sku:l]	škola
office ['ɒfɪs]	kancelář

bank [bæŋk]	banka
above [ə'blʌv]	nad
under ['ʌndə]	pod
in [ɪn]	v (čem), uvnitř
in front of [ɪn frʌnt of]	před
behind [br'haɪnd]	za
next to [nekst tu]	vedle (vedle sebe)
on [ɒn]	na (povrchu)
from [frəm]	z (čeho), od (koho, čeho)
with [wɪθ] UK, [wɪð] US	s (kým, čím)
HOW [haʊ]	JAK
<i>How are you? (US)</i>	<i>Jak se máš/máte? /doslova: Jak jsi ty/Jak jste vy?/</i>
<i>How do you do? (UK)</i>	<i>Jak se máš/máte?</i>
fine [faɪn]	fajn, prima
hello ['heləʊ]	dobrý den, ahoj
hi [haɪ] (hovorovější)	ahoj, čau, nazdar
WHAT [wət]	CO, JAKÝ
name [neɪm]	jméno
surname ['sɜː.nəɪm]	příjmení
my [maɪ]	můj, moje
your [jɔːr]	tvůj, tvoje; váš, vaše
WHO [huː]	KDO
teacher ['tiːtʃə]	učitel, učitelka
parents ['peərənts]	rodiče
people ['piːpəl]	lidé
WOMAN ['wʊmən]	žena
MAN [mæn]	muž
GIRL [gɜːl]	dívka
BOY [bɔɪ]	chlapec, kluk
THIS [ðɪs]	TENTO, TOTO, TATO
this boy [ðɪs bɔɪ]	tento kluk
THESE [ðiːz]	TITO, TYTO
these people [ðiːz piːpəl]	tito lidé
THAT [ðæt]	TAMTEN, TAMTO, TAMTA
that girl [ðæt gɜːl]	tamta dívka
THOSE [ðəʊz]	TAMTI, TAMTY
those people [ðəʊz piːpəl]	tamti lidé

 [ZVUKOVÝ SLOVNÍK 2. části slovíček ZDE](#)

 [Slovíčka na KARTIČKÁCH naleznete ZDE](#)

II/ GRAMMAR:

PODSTATNÁ JMÉNA:

PODSTATNÁ JMÉNA (věci, předměty, zvířata, lidé) rozdělujeme na **počitatelná** a **nepočitatelná**:

● **Počitatelná** jsou ta, která můžeme počítat – např. *stůl, dům, zahrada, zaměstnání, kočka, člověk*. To, že je podstatné jméno počitatelné, si lze většinou ověřit tak, že tato slova můžeme skutečně **počítat** – např. *1 stůl, 2 stoly, 1 zahrada, 2 zahrady, 2 zaměstnání, 3 kočky, 4 lidé*, atd.

→→→ Počitatelná podst. jména mohou být: v **JEDNOTNÉM ČÍSLE** (tj. *1 stůl, 1 židle, 1 dům*), či v **MNOŽNÉM ČÍSLE** (tj. *2 stoly, 3 židle, 4 domy*, atd.)

● **Nepočitatelná** podstatná jména jsou věci abstraktní, látková (hmota, materiál, surovina), zkrátka nelze je počítat. Např. *láska, nenávisť, sníh, voda, písek*. To, že je slovo nepočitatelné, si lze většinou ověřit tak, že jej skutečně **nelze počítat**, např. nemůžeme říci *1 sníh, 2 sněhy, 1 písek, 2 písky*, atd.

→→→ Nepočitatelná podstatná jména jsou vždy v **JEDNOTNÉM ČÍSLE** (*sníh, voda, písek, láska*). Nemůžeme je počítat - proto ani nemohou být v množném čísle, nelze u nich vyjádřit mnohost.

Proč je toto dělení důležité?

Neboť tím přesně rozlišíme skutečnou podstatu a význam slov. Zjednodušeně řečeno - rozpoznáme, co má přesné, pevně stanovené (fyzické) hranice, a co je naopak abstraktní či nehmatatelné povahy.

Navíc také existují slova, která mohou být **počitatelná**, ale za jiných okolností **nepočitatelná**: Např. slovo „**football**“ můžeme chápat jako „**sportovní disciplínu/fotbal**“ – v tom případě jde o **nepočitatelné** podstatné jméno, neboť jde o něco nehmatatelného, jde o souhrn pravidel a

pohybovou aktivitu. Také ale můžeme slovo chápat jako „**fotbalový míč**“ – a v tom případě se jedná o **počítatelné** podstatné jméno, neboť se jedná o pevný předmět (přesně dané, pevné, fyzické hranice).

sportovní disciplína, fotbal

NEPOČÍTATELNÉ podstatné jméno

fotbalový míč

POČÍTATELNÉ podstatné jméno

/POZOR: Pokud mluvíme o **FOTBALU** jako o sportovní aktivitě, existují rozdíly v britské a americké angličtině! Britové řeknou fotbal stejně jako my - „**FOOTBALL**“. Američané označují náš fotbal slovem „**SOCCER**“ [ˈsɒkə], a slovem „**FOOTBALL**“ mají na mysli americký fotbal./

Jak jsme tedy viděli, je třeba rozumět dělení podstatných jmen a vzít v úvahu, že existují podstatná jména **POČÍTATELNÁ** a **NEPOČÍTATELNÁ**. S tímto dělením totiž souvisí další důležitá pravidla, jak uvidíme v dalším textu...

ČLENY:

Zřejmě se již každý z vás setkal s tzv. „členy“. Většinou je jejich použití nejasné, proto je studenti nemají rádi a spíše je ignorují a vynechávají. My se podíváme na členy z jiného úhlu pohledu a budeme je vnímat jako užitečnou pomůcku. PROČ? Neboť pomocí členů jsme totiž schopni **lépe rozpoznat, zda je podstatné jméno POČÍTATELNÉ nebo NEPOČÍTATELNÉ:**

Jako příklad použijeme předchozí ukázkou se slovem „*football*“. Jak u tohoto slova poznáme, že se jedná o *hru fotbal* nebo *míč*? V tom nám právě pomohou členy. Pokud je před slovem „*football*“ **ČLEN**, jedná se o **POČÍTATELNÉ** podstatné jméno. Pokud člen chybí, jde o **NEPOČÍTATELNÉ** podst. jméno:

NEPOČÍTATELNÉ podst. jméno: <i>football</i> (<i>fotbal</i>) BEZ ČLENU	POČÍTATELNÉ podstatné jméno: <i>a football</i> (<i>fotbalový míč</i>) <i>the football</i> (<i>fotbalový míč</i>) SE ČLENEM
---	---

Proč to tak je? **NEPOČÍTATELNÁ** podstatná jména bývají **bez členu**, neboť, jak víme, jde o určitou látku, hmotu či abstraktní pojem, není přesně specifikován, proto nebudeme toto slovo „omezovat“ nějakými členy. Oproti tomu **POČÍTATELNÁ** podstatná jména představují většinou přesně ohraničený předmět, který lze počítat... a který je třeba přesněji určit a vymezit, proto u nich používáme členy!

Podíváme se na členy detailněji. Co lze vlastně chápat pod termínem „**ČLEN**“? Je to slůvko, které se umístí před podstatné jméno, a přesněji určuje charakter dané věci.

Základní informace o členech

ČLENY rozdělujeme na **NEURČITÉ** a **URČITÉ**:

a/an (neurčitý člen) – nějaký, jeden, jakýsi
the (určitý člen) – ten, ta, to

NEURČITÝ ČLEN je **AN** [ən] nebo **A** [ə]:

- ČLEN „**AN**“ se použije tehdy, pokud slovo, které následuje **HNEDE** za členem, **začíná na samohlásku (ve výslovnosti)**! Pojdme si to vysvětlit blíže:

Např. slovo „**apple**“ vyslovíme jako [ˈæpəl], tzn. že první písmenko, které vyslovíme, je samohláska (v češtině znějící jako „e“). Proto tedy bude „**AN APPLE**“.

Nebo např. slovo „**umbrella**“ vyslovujeme jako [ʌmˈbrɛlə], tzn. že první písmenko vyslovíme jako samohlásku (v češtině znějící jako „a“). Proto tedy bude „**AN UMBRELLA**“.

AN umbrella (za členem je písmenko **U** = které vyslovíme jako **A**, což je samohláska)
AN open umbrella. (za členem je písmenko **O** = které vyslovíme jako **O**, tedy samohláska)

Proč to tak je? Jednoduše – jde o lepší výslovnost! (Samohláska se mnohem lépe váže se členem „an“, lépe se tato kombinace vyslovuje.)

//Pokud by přeci jen někdo nevěděl, **samohlásky jsou A, E, I, O, U.**//

- ČLEN „**A**“ se použije ve všech ostatních případech. Tzn. když slovo, které následuje **HNEDE** za členem, **začíná na souhlásku (ve výslovnosti)**:

A door (za členem je písmenko **D** = které vyslovíme také jako **D**, tedy souhláska)
A big door (za členem je písmenko **B** = které vyslovíme také jako **B**, tedy souhláska)

/TIP: Poslechněte si tyto ukázky ve **ZVUKOVÉM SLOVNÍKU (1. část slovíček, konec videa).**/

○○○ **Nyní vás čeká 1. cvičení.**

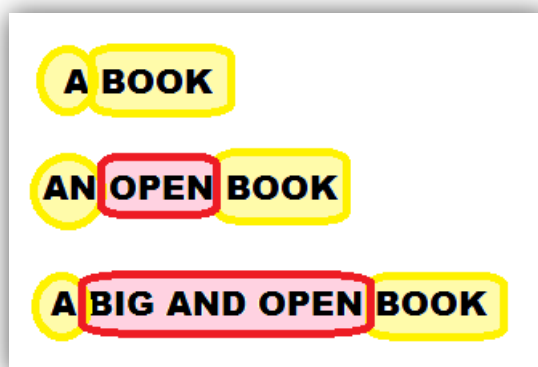
#1 Doplňte buď **A** nebo **AN**:

/Tento znak **#** znamená v angličtině totéž, co v češtině zkratka pro číslo, tedy **č.**/

- Víme tedy, jak vypadá **ČLEN NEURČITÝ** - má dvojí podobu (A/AN), která se mění podle výslovnosti. Další důležitá věc, kterou potřebujeme vědět, je to, že **neurčitý člen má význam „nějaký“**. Např.:

„ an apple“	přeložíme jako „ nějaké jablko“
„ a boy“	přeložíme jako „ nějaký kluk“
„ an open book“	přeložíme jako „ nějaká otevřená kniha“

- A ještě jedna poznámka. Jistě jste si všimli, že když před podstatné jméno vložíme další výraz, **ČLEN** „skočí“ ještě před tento vložený výraz:

URČITÝ ČLEN je **THE** [ðɪ:] nebo **THE** [ðə]:

Určitý člen má sice jen jeden tvar (**THE**), ten má však dvojí výslovnost:

- ČLEN „**THE**“ se vysloví jako [ðɪ:], pokud slovo, které následuje **HNED** za členem, začíná na **samohlásku** (ve výslovnosti). Např.:

THE [ðɪ:] **u**mbrella (za členem je písmenko **U** = které vyslovíme jako **A**, tedy samohláska)
THE [ðɪ:] **o**pen umbrella (za členem je písmenko **O** = které vyslovíme také jako **O**, tedy samohláska)

Proč to tak je? Jednoduše – opět jde o lepší výslovnost! (Samohláska se mnohem lépe váže se členem „**THE**“, když jej vyslovíme jako [ðɪ:].)

- ČLEN „**THE**“ se vysloví jako [ð], pokud slovo, které následuje **HNED** za členem, začíná na **souhlásku** (ve výslovnosti):

THE [ðə] **d**oor (za členem je písmenko **D** = které vyslovíme také jako **D**, tedy souhláska)
THE [ðə] **b**ig door (za členem je písmenko **B** = které vyslovíme jako **B**, tedy souhláska)

/TIP: Poslechněte si tyto ukázky ve **ZVUKOVÉM SLOVNÍKU (1. část slovíček, úplný konec videa).**/

- Také je důležité si uvědomit, že **určitý člen má význam „ten, ta, to“**. Např.:

„**the** table“ přeložíme jako „**ten** stůl“
 „**the** open book“ přeložíme jako „**ta** otevřená kniha“

- Pokud před podstatné jméno vložíme nějaký další výraz, **ČLEN** „skočí“ ještě před tento vložený výraz. (Stejně jako je to uvedeno na obrázku u nepočítatelného členu výše.)

Nyní tedy přesně víme, jak se členy rozdělují, jak se píší, vyslovují, a co zhruba znamenají. Ještě potřebujeme znát jednu věc - JAK a KDY se členy používají. Tomu bude věnována následující část...

POUŽITÍ ČLENŮ:

Správné použití členů je trochu zapeklité, proto začneme jen **JEDNÍM pravidlem**. V dalších lekcích budeme postupně přidávat další informace. (Pro studium jazyků je zásadní, naučit se základní pravidla velmi dobře, mít v nich jistotu, a teprve později postupně přidávat další věci...)

„**Pravidlo č. 1**“, které je velmi důležité, a je třeba si jej dobře zapamatovat a „respektovat“, zní:

PODSTATNÉ JMÉNO POČITATELNÉ V JEDNOTNÉM ČÍSLE musí mít ČLEN!!!

Pravidlo zní velmi jednoduše, a skutečně takové je. Jinými slovy - **každá „počítatelná věc“ v jednotném čísle (1 stůl, 1 židle, 1 dům, 1 auto, 1 pes, 1 člověk, atd.) MUSÍ mít před sebou člen!** Je třeba si to dobře zapamatovat! Samozřejmě další otázka, která se nabízí, je - jaký člen mám použít?

JAKÝ ČLEN mám použít?

• Člen **NEURČITÝ**:

- když mluvíme o nějaké věci velmi neurčitě (*nějaké auto = a car*)
- jde o jednu z mnoha stejných věcí (*mám psa = a dog*, neboť psů existuje hodně)
- zmiňujeme tuto věc poprvé a **posluchač neví, o čem je řeč**

• Člen **URČITÝ**:

- volíme v případě, kdy mluvíme o zcela jasné, konkrétní věci, kterou **posluchač zná nebo vidí**.

V praxi se asi nejčastěji uplatňuje tento princip:

Když se o něčem zmíníme poprvé - nechceme, aby byl posluchač „šokován“ něčím, co nezná, co je mu cizí, a o čem nic neví - proto se používá člen **neurčitý**. Tím si posluchače jakoby „připravíme“, a poté, co o dané věci již ví, používá se člen **určitý**.

Např.: Nejprve sdělíme, že jsme si koupili „**a book**“ (tj. „**nějakou knihu**“), přičemž v další větě – neboť posluchač již o knize ví – řekneme „**the book is...**“ („**ta kniha je zajímavá...**“).

Také si při volbě členů můžeme pomoci tím, že členy „nahradíme“ českými výrazy:

nějaký, nějaká, nějaké..... (použijeme člen **NEURČITÝ**)

ten, ta, to..... (použijeme člen **URČITÝ**)

Pravidel pro použití členů je samozřejmě více, důležité je však nejprve pochopit základní principy, a něco si skutečně zapamatovat a využívat v praxi.

Co když nevím, jaký člen použít?

Pokud si nejste jisti, jaký člen použít, tak to riskněte a zkuste použít ten, který v daný moment považujete za nejlepší volbu. **Rozhodně je lepší použít špatný člen, než jej zcela vynechat!** (Proč? Neboť by počítatelné slovo působilo jako nepočítatelné, čímž bychom v mnoha případech posluchače zmátli ještě víc! Rodilým mluvčím navíc připadá, že když vynecháme člen, je to jako bychom „spolkli“ polovinu slovu, a připadá jim to divné.)

Zvolit správný člen je někdy složité, po pravdě řečeno trvá několik let, než člověk získá určitou praxi a použije (většinou) správný člen. Z toho důvodu mnoho lidí volí řešení ještě horší – členy „pro jistotu“ nepoužívá vůbec. Jde však o velmi laciné řešení. **Člen je důležitou součástí slov, tak jej používejte.** Do budoucna (až se dostatečně zdokonalíte v angličtině) se to rozhodně vyplatí!

POUŽITÍ ČLENŮ u ostatních podstatných jmen

Na závěr si uvedeme, v jakých případech se členy používají. Není nutné se tím prozatím zabývat, jde spíše o celkový přehled. V praxi od nynějška budeme **VŽDY používat člen u POČITATELNÉHO PODSTATNÉHO JMÉNA v JEDNOTNÉM ČÍSLE** (výše zmiňované pravidlo č. 1). Následující tabulku tedy berte jen jako ukázkou toho, čím se budeme zabývat podrobně až v dalších lekcích:

	POUŽÍT ČLEN?	ukázka:
POČITATELNÉ podstatné jméno v JEDNOTNÉM ČÍSLE	ANO, musí být	a big apple, an apple the apple
POČITATELNÉ podstatné jméno v MNOŽNÉM ČÍSLE	někdy ano	(pouze the , viz 3. lekce)
NEPOČITATELNÉ podstatné jméno	většinou ne	(pouze the , vysvětlíme později)

○○○ **A je tu další cvičení. Vyplňte si, prosím, cvičení č. 2.**

[#2 Přeložte \(kde to bude možné, použijte členy\):](#)

PODSTATNÁ JMÉNA a ČLENY - SHRNUÍ:

Pojďme si shrnout jen ty nejdůležitější informace, které je třeba si dobře zapamatovat:

<u>Podstatná jména</u> <u>POČITATELNÁ</u>		<u>Podstatná jména</u> <u>NEPOČITATELNÁ</u>
JEDNOTNÉ číslo:	MNOŽNÉ číslo:	pouze jednotné číslo
 	 	
 <u>NUTNO POUŽÍT ČLEN:</u> a/an (nějaký) nebo the (ten)		

SLOVESO „TO BE“ (být):

První sloveso, které je nutné výborně ovládat, je sloveso „**TO BE**“ (**být**). Podívejte se na časování tohoto slovesa, a vše si dobře zapamatujte. (Tyto základy byste měli mít dobře zvládnuté.) Na konci každé tabulky je označeno, jak lze toto sloveso zkracovat, ale není nutné se tyto zkratky učit z paměti. Časem (během různých cvičení, překladů a četby) se zkracování naučíte „přirozeně“.

Oznamovací věta Kladná:

LZE ZKRACOVAT:

1. osoba jednotného čísla	I (já)	AM (jsem)	I'm
2. osoba jednotného čísla	you (ty)	ARE (jsi)	you're
3. osoba jednotného čísla	he (on)	IS (je)	he's
-/-	she (ona)	IS (je)	she's
-/-	it (ono, to)	IS (je)	it's
1. osoba množného čísla	we (my)	ARE (jsme)	we're
2. osoba množného čísla	you (vy)	ARE (jste)	you're
3. osoba množného čísla	they (oni)	ARE (jsou)	they're

Oznamovací věta ZÁPORNÁ:

(Zápor tvoříme pouze přidáním záporky **NOT**, a to hned za sloveso.)

LZE ZKRACOVAT:

I (já)	AM not (nejsem)	<i>I'm not</i>
you (ty)	ARE not (nejsi)	<i>you aren't / you're not</i>
he (on)	IS not (není)	<i>he isn't / he's not</i>
she (ona)	IS not (není)	<i>she isn't / she's not</i>
it (ono, to)	IS not (není)	<i>it isn't / it's not</i>
we (my)	ARE not (nejsme)	<i>we aren't / we're not</i>
you (vy)	ARE not (nejste)	<i>you aren't / you're not</i>
they (oni)	ARE not (nejsou)	<i>they aren't / they're not</i>

Otázka KLADNÁ:

(Otázku tvoříme „otočením pořadí“ podmětu/osobního zájmena a slovesa.)

NELZE ZKRACOVAT

AM (jsem)	I (já)	?
ARE (jsi)	you (ty)	?
IS (je)	he (on)	?
IS (je)	she (ona)	?
IS (je)	it (ono, to)	?
ARE (jsme)	we (my)	?
ARE (jste)	you (vy)	?
ARE (jsou)	they (oni)	?

Otázka ZÁPORNÁ:

LZE ZKRACOVAT:

AM I NOT? (nejsem já?)	NELZE
ARE you NOT? (nejsi ty?)	<i>aren't you?</i>
IS he NOT? (není on?)	<i>isn't he?</i>
IS she NOT? (není ona?)	<i>isn't she?</i>
IS it NOT? (není ono?)	<i>isn't it?</i>
ARE we NOT? (nejsme my?)	<i>aren't we?</i>
ARE you NOT? (nejste vy?)	<i>aren't you?</i>
ARE they NOT? (nejsou oni?)	<i>aren't they?</i>

Odpovědi na otázky typu „ANO/NE“:

Pokud použijeme sloveso „**být**“ v krátké otázce typu „**ANO/NE**“ (tzn. otázky „*Jsi šťastný?*“, „*Je v práci?*“, „*Jsou naštvaní?*“, atd.), v angličtině se nejprve odpovídá tzv. **krátkou stručnou odpovědí**. (Potom se samozřejmě můžeme rozvádět, jak chceme). Tuto krátkou „prvotní“ odpověď tvoří pouze vyčásované sloveso „**to be**“. Jak tedy máme správně odpovědět např. na otázku „**Are you happy?**“ Nebo na otázku „**Is he happy? Is she happy?**“, atd. Takto:

<u>Odpověď Kladná:</u>	<u>ODPOVĚĎ ZÁporná:</u>	<u>LZE ZKRACOVAT:</u>
<i>Yes, I am.</i>	<i>No, I am not.</i>	<i>No, I'm not.</i>
<i>Yes, you are.</i>	<i>No, you are not.</i>	<i>No, you aren't. / No, you're not.</i>
<i>Yes, he is.</i>	<i>No, he is not.</i>	<i>No, he isn't. / No, he's not.</i>
<i>Yes, she is.</i>	<i>No, she is not.</i>	<i>No, she isn't. / No, she's not.</i>
<i>Yes, it is.</i>	<i>No, it is not.</i>	<i>No, it isn't. / No, it's not.</i>
<i>Yes, we are.</i>	<i>No, we are not.</i>	<i>No, we aren't. / No, we're not.</i>
<i>Yes, you are.</i>	<i>No, you are not.</i>	<i>No, you aren't. / No, you're not.</i>
<i>Yes, they are.</i>	<i>No, they are not.</i>	<i>No, they aren't. / No, they're not.</i>

POZOR! Všimněte si, že kladné odpovědi nemůžeme zkracovat!

<i>Are you happy?</i>	<i>Yes, I'm.</i>	<i>Yes, I am.</i>
<i>Is he OK?</i>	<i>Yes, he's.</i>	<i>Yes, he is.</i>
<i>Are they brave?</i>	<i>Yes, they're.</i>	<i>Yes, they are.</i>

○○○ **Cvičení. Vypracujte si cvičení č. 3, 4 a 5.** Měli byste dobře umět časování slovesa „**být**“.

[#3 Doplňte sloveso „TO BE“:](#)

[#4 Na otázky odpovězte podle vzoru:](#)

[#5 Přeložte dialog:](#)

UKAZOVACÍ ZÁJMENA (1. část):

Jako poslední věc z gramatiky nás v této lekci čekají velmi důležitá zájmena - tzv. „**zájmena ukazovací**“. Tato slova se často používají v běžné řeči, proto je dobré znát je perfektně. Jsou naštěstí jen čtyři. Zapamatujte si je prosím všechny.

Co to vlastně jsou **UKAZOVACÍ ZÁJMENA**? Jde o výrazy, kterými popisujeme předměty/lidi, jež vidíme před sebou. V češtině jde o slova typu „**tento/tato/toto**“, „**tito/tyto**“, „**tamten/tamta/ tamto**“, „**tamtí/tamtý**“. Pomocí těchto slov i v češtině blíže specifikujeme různé objekty, které máme před

sebou. V češtině jde o celou řadu výrazů, v angličtině je to mnohem snazší - neboť se jedná pouze o čtyři slova, jak bylo řečeno výše:

●●● **Pokud mluvíme o něčem, co je v naší blízkosti (zhruba do 3 - 5 metrů)**, použijeme zájmeno **THIS** [ðɪs] nebo **THESE** [ði:z]. **THIS** použijeme pro jednotné číslo, **THESE** pro množné číslo. Takto:

THIS (jednotné číslo): TENTO, TATO, TOTO	/THIS boy = TENTO kluk/
THESE (množné číslo): TITO, TYTO	/THESE people = TITO lidé/

●●● **Pokud mluvíme o něčem, co je ve větší vzdálenosti**, použijeme zájmena **THAT** [ðæt] nebo **THOSE** [ðəʊz]. **THAT** použijeme pro jednotné číslo, **THOSE** pro množné číslo. Takto:

THAT (jednotné číslo): TAMTEN, TAMTA, TAMTO	/THAT girl = TAMTA dívka/
THOSE (množné číslo): TAMTI, TAMTY	/THOSE people = TAMTI lidé/

/TIP: Poslechněte si tyto ukázky ve **ZVUKOVÉM SLOVNÍKU (2. část slovíček, úplný konec videa).**

Použití:

Tato zájmena se využívají hlavně tehdy, když na něco ukazujeme. Např. ukážeme na knihu před sebou a řekneme **THIS BOOK (tato kniha)**, nebo ukážeme na stůl poblíž, a řekneme **THIS TABLE (tento stůl)**. Nebo nás zaujme něco v dálce, když jsme venku, a řekneme **THAT DOG (tamten pes)** nebo **THAT CAR (tamto auto)**. Všechny tvary si můžeme shrnout takto:

<p>THIS [ðɪs] TENTO, TATO, TOTO</p> <p>Mluvíme-li o něčem, co je v naší blízkosti (zhruba do 3-5 metrů).</p> <p>THIS BOY (tento kluk)</p>	<p>THESE [ði:z] TITO, TYTO</p> <p>Mluvíme-li o něčem, co je v naší blízkosti (zhruba do 3-5 metrů).</p> <p>THESE BOYS (tito kluci)</p>
<p>THAT [ðæt] TAMTEN, TAMTA, TAMTO</p> <p>Mluvíme-li o něčem, co je ve větší vzdálenosti.</p> <p>THAT BOY (tamten kluk)</p>	<p>THOSE [ðəʊz] TAMTI, TAMTY</p> <p>Mluvíme-li o něčem, co je ve větší vzdálenosti.</p> <p>THOSE BOYS (tamti kluci)</p>

Studenti mají obvykle největší potíže se zapamatováním všech těchto výrazů. Možná vám pomůže, když si je zapamatujete přesně v tomto pořadí, ve dvojicích:

THIS ---> THESE (Obě slova zní hodně podobně, **THESE** je o něco protaženější než **THIS**. Zkuste si říci obě slova rychle za sebou a uvidíte, že zní podobně.)

THAT ---> THOSE (Obě slova zní drsněji/hruběji, než obě předchozí.)

○○○ Čeká vás další cvičení. Vypracujte si, prosím, cvičení č. 6. Zaměřte se na aktivní zapamatování ukazovacích zájmen. (Vše si znovu zopakujeme v další lekci.)

[#6 Přeložte věty s ukazovacími zájmeny \(zatím jen v jednotném čísle\):](#)

III/ CONVERSATION:

WEATHER (počasí)

Z běžné konverzace se naučíme, jak jednoduše popsat různé druhy počasí. Podíváme se na nejzákladnější variantu, a to větu typu „**IT IS + přídavné jméno**“. (**IT IS** můžeme zkracovat na **IT'S**.)

Existuje sice více možností, jak vyjádřit, jaké je počasí... ale znáte to, čím více variant, tím spíše si v běžné konverzaci člověk nevzpomene. Nejprve je zapotřebí se naučit jednu variantu důkladně!

It is HOT.	(Doslova: “ To je HORKÝ ”.)	(Je horko/vedro.)
It's WARM.	(Doslova: “ To je TEPLÝ ”.)	(Je teplo.)
It's SUNNY.	(Doslova: “ To je SLUNEČNÝ ”.)	(Je slunečno. Svítí slunce.)

It is WINDY.	(Doslova: “ To je VĚTRNÝ ”.)	(Fouká vítr.)
It's CLOUDY.	(Doslova: “ To je OBLAČNÝ ”.)	(Je zamračeno/oblačno.)

It is COLD.	(Doslova: “ To je STUDENÝ ”.)	(Je zima.)
It's SNOWY.	(Doslova: “ To je ZASNĚŽENÝ ”.)	(Je sníh.)
It's FROSTY.	(Doslova: “ To je MRAZIVÝ ”.)	(Mrzne.)

Další možnosti:

- Pokud budeme chtít ještě připojit slovo “**DNES**”, přidáme jej na konec věty. (Informace, týkající se “času” je v angličtině nejméně důležitá, proto se dává ve větě až nakonec! Více o slovosledu později.)

<i>It's windy TODAY.</i>	(DNES fouká vítr.)
<i>It's sunny TODAY.</i>	(DNES je slunečno. DNES svítí slunce.)
<i>It's cold TODAY.</i>	(DNES je zima.)

- Nebo můžeme připojit slovo “**VENKU**”, a to opět na konec věty:

<i>It's windy OUTSIDE.</i>	(VENKU fouká vítr.)
<i>It's snowy OUTSIDE.</i>	(VENKU je sníh.)
<i>Is it cold OUTSIDE?</i>	(JE VENKU zima?)

- Na závěr se ještě můžeme naučit často kladenou otázku: “**JAKÉ JE DNES POČASÍ?**”
Překlad bude znít takto: “**WHAT IS THE WEATHER TODAY?**”

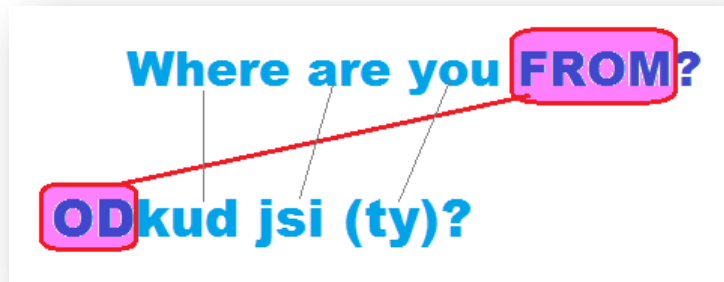
(**POZOR!** Slovo **WHAT** neznamena jen “**CO**”, ale též “**JAKÝ**”... Vzpomeňte si třeba na větu “**WHAT** is your name?” “**JAKÉ** je tvé jméno?”)

○○○ Cvičení. Vyplňte si, prosím, cvičení č. 7.

[#7 Přeložte:](#)

WHERE ARE YOU FROM? (Odkud jste?)

Toto je zcela jistě častý dotaz např. na dovolené: „**ODKUD JSI/JSTE?**“ („**WHERE ARE YOU FROM?**“) Všimněte si, že předložka „**FROM**“ je v otázce na konci. Jde o určité pravidlo (v otázkách se předložky dávají nakonec), ale o tom více později.

Where are you FROM?

I am FROM the Czech Republic.

(Odkud jsi?)

(Jsem z České republiky.)

Další varianty:

- Např. můžeme změnit osobu, na kterou se dotazujeme. Všimněte si, že měníme pouze osobu (na kterou se ptáme) a podle toho upravíme i sloveso:

Where are <u>YOU</u> from?	(Odkud jsi / TY /?)
Where is <u>SHE</u> from?	(Odkud je ONA ?)
Where are <u>THEY</u> from?	(Odkud jsou ONI ?)
Where is <u>that man</u> from?	(Odkud je ten muž ?)

- Nebo se můžeme přímo dotázat, odkud kdo je:

WHO is from Prague?	(KDO je z Prahy?)
WHO is from France?	(KDO je z Francie?)

- Nebo se můžeme přímo zeptat, zda je ona osoba z dané země či města:

Are you from France?	(Jsi z Francie/ Jste z Francie?)
Is he from Paris?	(Je /on/ z Paříže?)
Are they from Pilsen?	(Jsou /oni/ z Plzně?)

- Ještě bychom se mohli zeptat na to, kde se právě daná osoba nachází:

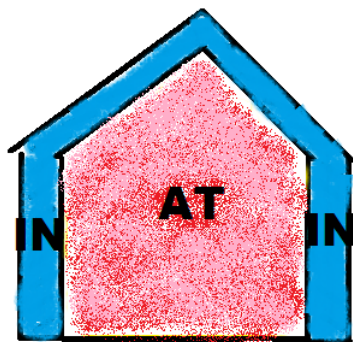
Where are you?	(KDE jsi/jste?)
Where is Robert?	(KDE je Robert?)
Where are they?	(KDE jsou oni?)

Odpověď v tomto případě přizpůsobíme situaci, např. „*Jsem v Ostravě.*“ – „*I am in Ostrava.*“ (Další odpovědi typu „*Jsem doma, ve škole, v práci*“ si ukážeme v následujícím textu.)

AT HOME/WORK/THE LANGUAGE SCHOOL (doma/v práci/ve škole)

Pokud mluvíme o tom, kde se právě nacházíme, budou asi nejčastější odpovědi věty typu: „**Jsem doma, ve škole, v práci.**“ Předložka, která se váže k těmto prostorům, je „**AT**“ (česky „**v**“).

Proč právě „**AT**“ (a ne „**IN**“, které také v češtině znamená „**v**“)? Podívejte se na následující obrázek:

Mluvíme-li o různých budovách, můžeme to chápat takto:

- **IN:** Mluvíme-li jen o **fyzickém prostoru** (tzn. vnímáme zdi/stavbu jako takovou), použijeme **IN**. (Např. někdo se právě nachází v budově školy, ale nevyužívá budovu ve smyslu „obsahu“, tedy k čemu budova slouží, pouze je **fyzicky přítomen** v nějaké budově. Např. *rodiče, kteří jdou na rodičovskou schůzku nebo opravář, který něco opravuje v budově.*)

- **AT:** Pokud jsme v budově z hlediska „obsahu“ – tj. k čemu budova slouží, jaké aktivity se tam konají – použijeme **AT**. (Např. *učitelé a studenti ve škole.*)

- Nejčastější spojení jsou tato:

AT HOME	(doma)
AT WORK	(v práci)
AT SCHOOL	(ve škole)
AT THE* LANGUAGE SCHOOL	(v jazykové škole)

* (Člen **THE** je zde použit z toho důvodu, že přesně víme, o jaký typ školy se jedná, tj. konkrétní typ školy.)

Už jistě víte, proč jsou všechna tato spojení s předložkou **AT**. (Neboť všechny prostory spojujeme s „vnitřním obsahem“, s aktivitou, děním; nezajímá nás stavba jako taková, ale „vnitřní energie“ místa. Jsme doma, a užíváme si „pohodu/energii“ domova, atd.)

○○○ **Cvičení.** Procvičte si látku z obou předchozích sekcí ve cvičení č. 8.

[#8 Přeložte věty:](#)

MÍSTNÍ PŘEDLOŽKY (*above/under, on, in front of/behind, next to*)

Místní předložky jsou velmi důležité, potřebujeme je znát kvůli rozmístění objektů v prostoru. Podívejme se na ty nejčastěji používané. (Další předložky si probereme v pozdějších lekcích.)

ABOVE

(nad)

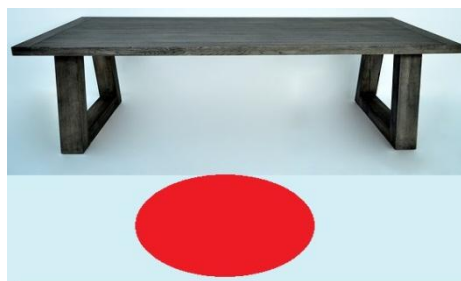
BEHIND

(za)

UNDER

(pod)

IN FRONT OF

(před)

/IN FRONT OF doslova znamená „v čele něčeho“/

ON

(na)

NEXT TO

(vedle/vedle sebe v řadě)

/NEXT TO doslova znamená „vedlejší k“/

A picture is **ABOVE** the table.

An egg is **UNDER** the table.

A chair is **BEHIND** the table.

A sofa is **IN FRONT OF** the table.

An orange is **ON** the table.

A man is **NEXT TO** the table.

(Nějaký obraz je **NAD** stolem.)

(Nějaké vejce je **POD** stolem.)

(Nějaká židle je **ZA** stolem.)

(Nějaká pohovka je **PŘED** stolem.)

(Nějaký pomeranč je **NA** stole.)

(Nějaký muž je **VEDLE** stolu.)

Poznámka ke členům:

→ Všimněte si, že daný objekt (tj. věc/člověk - na začátku věty) je uveden se členem neurčitým (**A/AN**). Proč? Neboť jde o **nějakou/neurčitou věc** či **o nějakého člověka**. Tj. **jeden z mnoha různých objektů/předmětů/lidí**. (Např. *nějaké jablko* – neznámé, jedno z mnoha; *nějaký muž*...)

→ Lokace/umístění předmětu (tj. na konci věty) se váže se členem určitým (**THE**). Proč? Neboť se jedná o přesnou, konkrétní věc. Např. *nějaké jablko je na TOMTO jediném konkrétním stole* (tzn. na TOMTO jediném stole na světě, zcela konkrétním stole).

○○○ Cvičení. Procvičte si prosím předložky ve cvičení č. 9.

[#9 Přeložte \(pozor na správné předložky\):](#)

○○○ Cvičení. Zopakujte si probranou látku z celé této lekce ve cvičeních č. 10 a 11.

[#10 Přeložte věty:](#)

[#11 Přeložte věty:](#)

JAK DOSÁHNOUT POKROKU VE STUDIU

Student musí mít jistotu v tom, co se učí; musí všemu rozumět a přesně vědět, proč je gramatika „nastavená“ tak, jak je. Každý gramatický jev je třeba si hned procvičit a průběžně se k němu vracet... Dokud student plně nepochopí jednu věc, neměl by pokračovat dál.

Co člověk plně nepochopí, nemůže v praxi použít.

Celkově je třeba studium jazyka pojmout tak, jako bychom stavěli sněhuláka - nabalovat jednu informaci na druhou, přičemž vše musí být jasné, dobře procvičené a pochopené. Jen na pevném a srozumitelném základě se dá stavět dál...

Žádný chaos, ale řád.

V praxi to konkrétně znamená, že student musí nejprve **dobře zvládnout přítomný čas prostý** (např. **nezaměňovat pomocné sloveso „do“ se slovesem „be“, což je častá chyba „věčných začátečníků“**, atd.). Poté by měl pochopit **důležitost slovosledu** a jeho funkci při tvorbě vět - ale opravdu do hloubky pochopit, i se všemi souvislostmi. Dále by měl dobře rozumět využití přítomného času prostého a průběhového, atd.

Žádné nejasnosti – ale jasné porozumění.

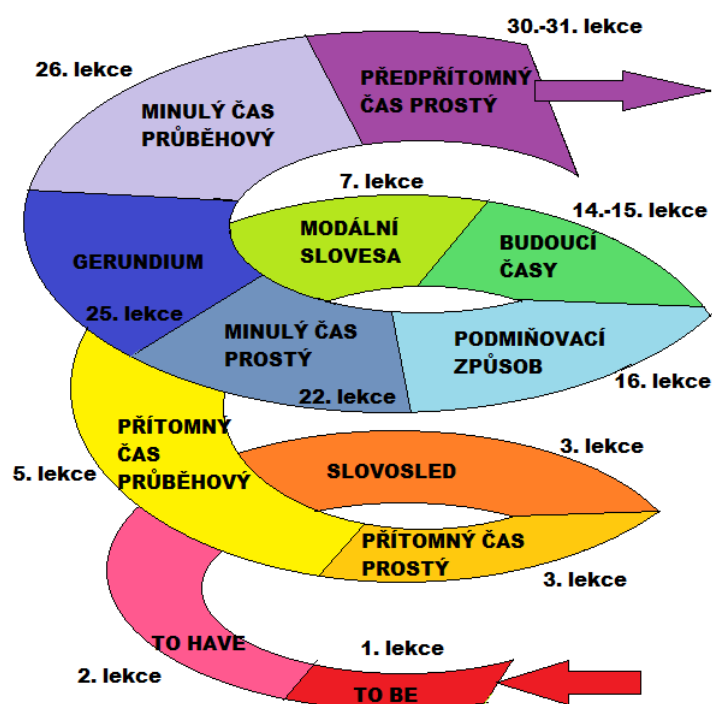
Žádné tápání – ale chápání hlubších souvislostí.

Vše je třeba zvládat postupně - v jednotlivých krocích. Kromě gramatiky, jak bylo zmíněno výše, je samozřejmě třeba učit se slovíčka, různá slovní spojení, předložkové vazby, atd.

Struktura tohoto kurzu:

Na schématu, umístěném níže, spirála naznačuje nejdůležitější „body“, kterých je třeba na cestě ke zvládnutí angličtiny. Jedná se o „zásadní body“, v nichž byste si měli být jistí. Je třeba postupovat po jednotlivých krocích...

Pokud zvládnete všech 31 lekcí (tj. naučíte se slovíčka, budete poctivě dělat všechny úkoly, atd.) dostanete se do fáze, kdy pochopíte základy jazyka (všechny nejdůležitější souvislosti) natolik dobře, že budete moci angličtinu uplatnit v praxi.

POSLECH VZOROVÝCH VĚT Z TĚTO LEKCE:

- 1/ Při poslechu nejprve můžete sledovat na videu překlad českých vět, a soustředit se na výslovnost. Ideální je opakovat si věty nahlas během přehrávání.
- 2/ Při dalším zhlédnutí videa se můžete zaměřit na gramatiku a uvědomovat si vše, co jsme v lekci probrali. Gramatické jevy by vám měly připadat jasné a srozumitelné.
- 3/ Do třetice si můžete poslechnout video ještě jednou - tentokrát se zavřenýma očima - a uvědomovat si význam vět.

 [VZOROVÉ VĚTY z této lekce ZDE](#)

IV/ TEXTS:

V této sekci si budete hrát na překladatele. ☺ Budete překládat souvislé texty či dialogy (většinou z češtiny do angličtiny). V textech se promítne gramatika a slovní zásoba z celé lekce, takže si vše ještě jednou procvičíte. (Překlady začínají až od 2. lekce.)

Doporučuji zavést si na překlady speciální sešit, neboť se vám budou lépe opravovat chyby. Správnost textu si ověříte podle Klíče na konci lekce.

Říká se, že člověk se nejlépe učí na základě svých chyb. Rozhodně to platí i při překládání textů. Chyby můžeme považovat za perfektní „učební pomůcku“, která nám pomáhá uvědomit si, co ještě nechápeme a co si máme znovu prostudovat či zopakovat.

V/ HOMEWORK:

Čekají vás dva poslední (nepovinné) úkoly v této lekci. Úkoly vypracujte a pošlete je jako přílohu v e-mailu (ve Wordu) na adresu: info@anglictinajasne.cz. Snažte se dělat úkol z hlavy, nic neopisovat, a už vůbec nekládat text do překladače. Vy sami potřebujete zjistit, čemu skutečně rozumíte, a co vám jde dobře. (Do 7 pracovních dnů dostanete úkol opravený a opoznámkovaný, i s vysvětlením chyb.)

ÚKOL č. 1:

Popište svůj pracovní stůl (v kanceláři či doma). Napište pět věcí, které jsou v kanceláři umístěny. (Dejte si pozor na správný slovosled.)

VZOR: *What is this? This is my chair. (NEBO: This is a big chair. NEBO: A big chair is behind the table...)*

ÚKOL č. 2:

Vymyslete si nějakou postavu a napište o ní co nejvíce informací. **POZOR:** Použijte jen sloveso „**TO BE**“. (Můžete uvést jméno, odkud je, věk, typ postavy, vlastnosti, profese, kde se nachází, rozmístění věcí v jeho pokoji, jaké je právě počasí, případně další info.)

VZOR: *Patrick is a young man. He is slim and tall. He is from... He is at... He is not...*